

Preds. žigosa davčne begunce-Komunisti groze s stavko

Vlada je vsako leto oškodovana za težke milijone, ker se bogataši na razne legalne načine izognejo plačevanju davkov. — Vlade obveznice oproščene dohodninskega davka. — Bogataši rešijo z darili svoja premoženja pred zapuščinskim davkom.

Washington, D. C. — Na redni tedenski konferenci s članikarji, ki jo je imel v sredo, je predsednik Roosevelt izrazil svoje ogorčenje nad sedanjim sistemom, ki omogoča raznim bogatašem, da oškodujejo vlado vsako leto za milijone in milijone dolarjev, katere bi ji morali plačati na davkih. Tako je omenil, da je bilo v letu 1933 v Zed. državah 58 takih oseb, ki so se izognile dohodninskemu davku znašajočemu 37 odstotkov njihovih dohodkov, kateri so presegali po milijon dolarjev.

Da je do tega prišlo in se še vedno dogaja, je mogoče le zato, ker so po ustavi izvezli dohodninskega davka premoženja, katerega so investirali v vladnih vrednostnih papirjih. Povdaril je predsednik, da se more temu odpomoči le tem, da se izpremeni ustava v takoli, da se odpravijo take davčne izjeme.

Ozgojal je predsednik tudi način, ki se ga nekatere premožne osebe poslužujejo, da njih dedičem po njih smrti ni potrebno plačati davkov na zapuščino. To dosežejo enostavno na ta način, da razdelijo svoje premoženje že pred smrtjo v obliki daril. Glede tega je predsednik navedel par primerov. Tako je v letu 1932 neki bogataš razdelil celih 100 milijonov dolarjev v obliki daril; neki drugi je napravil podoben prenos premoženja s 50 milijoni dolarjev. Se v nekem drugem slučaju se je nekdo premoženje v teku dveh let pred smrtjo lastnika skregilo z darili od 100 milijonov na osem milijonov dolarjev.

Pred par leti se je z nekim takim slučajem bavilo vrhovno sodišče, ki je odločilo, da se darila, ki se dajo tekom dveh let pred lastnikovo smrtjo, ne morejo smatrati, da so se izdala zato, ker je lastnik pričakoval smrt. Povdaril pa je predsednik, da je tedaj eden sodnikov ugotovil, da je bil v enem slučaju lastnik star 90 let, v drugem pa 85 let, ko je oddal svoje premoženje v obliki daril. Vsak si lahko namreč sam svojo sodbo, ali kaj pri omenjenih letih pričakuje smrt ali ne, in ali niso izdala dana, da se s tem izognejo zapuščinskim davkom.

NI MOGEL PREPREČITI ŽENSKO VSTOPA V AMERIKO
New York, N.Y. — Neuspešno se je trudil Guy M. Liddell iz Londona, da bi svoji ženi preprečil prihod v Ameriko, če bi prišla na obisk pretekle torko s svojimi štirimi otroki. Kaj je dalo povod njegovega poizkusa, ni znano; z otroci ne ostala stalno v Ameriki. Opiral se je pri tem na angleški zakon, po katerem ima mož pravico, da prepreči ženi odhod iz Anglije.

OGROŽENO DIKTATORSTVO

V portugalski armadi in mornarici vre proti diktaturi.

Lisbona, Portugal. — Fašistični diktaturi, katere vlada državo že zadnjih devet let, preti skorajšen konec. Pričeli so se namreč upori proti njej, in sicer na najbolj nevarnem mestu, namreč med armado in mornarico. Tekom zadnjih tednov sta se izvršila dva taka poizkusa, a so jih vladni organi še pravočasno preprečili. Oba pa sta bila dobro organizirana in daleč razpredena, kar kaže, da nista bila brezpomembnega značaja. Dva voditelja sta bila izgnana v Španijo, v armadi pa je bilo odpuščenih 33 častnikov.

PREDLOG ZA PLAČILO DOLGOV Z ZEMLJO

Washington, D.C. — Illinoiski senator Lewis je v torko stavil v senatu priporočilo, naj bi se zahtevalo od Anglije, da za poravnavo svojega vojnega dolga odstopi Ameriki del ozemlja ob Alaski, kakor tudi kos Kanade ob St. Lawrence. Francija pa bi nasprotno poravnala del svojih obveznosti s tem, da bi odstopila Ameriki otok Martinique v zapadnoindijskem otočju. To priporočilo je bilo stavljeno, ko je senator omenil odpor angleškega časopisja proti njegovemu podobnemu priporočilu, ki ga je nedavno stavil.

OROŽNIKI PREPREČILI DVOBOJ

Monte Carlo. — Italijanski atletičar Marchetti je poževal ameriškega letalca Duerberiera na dvoboj, ker je zadnji izrekel neko poniževalno opazko proti Mussoliniju. Američanec je poziv sprejel in dvoboj bi se bil moral vršiti pretekle torko. Zjutraj tega dne pa so prišli k Američancu orožniki in mu zagrozili, ako bo storil kak gib proti Italiji, bo nemudoma izgnan. To je bilo znamenje, da se ne sme bojevati z italijanskim častnikom, in tako do spopada ni prišlo.

KREDIT ZA ITALIJO GINEVA

London, Anglija. — Nekatera tukajšnja podjetja, predvsem premogarske družbe, so odklonile nadaljnje pošiljke blaga v Italijo, dokler ne bo ta plačala za blago, ki ga je že prej prejela. Italijanska vlada je namreč počasna pri svojih plačilih. Ker pa ta zakon nima za Ameriko nikake veljave in ker je imela ženska vse svoje papirje v redu, so ji priseljeniške oblasti dovolile vstop.

STAVKA V ABESINIJAH

Trgovci protestirajo proti nizki vladni ceni za srebro.

Addis Ababa, Abesinija. — Poleg svojih težav, ki jih ima s pretečo vojno z Italijo, je pa tukajšnja vlada naletela na novo težkočo, ko so pretekle torko stopili po večini vsi tukajšnji trgovci v stavko; nevoljni so namreč nad ceno, ki jo je postavila vlada za srebro. Tukajšnja država ima za denarno podlago srebrni tolar Marije Terezije in vlada je določila ceno 13.40 takih tolarjev za en angleški funt. Trgovci pa trdijo, da je ta cena previsoka in da dela z njo vlada dobičke; morala bi biti, pravijo, največ 10 tolarjev za funt in v protest so prodajalne zaprli.

BRZA OBRAVNAVA PROTI UDELEŽENKAM V UMORU

Chicago, Ill. — Mrs. Blanche Dunkel in Mrs. Evelyn Smith, ki ste priznali svojo soudeležbo pri umoru, izvršenem nad Ervinom Langom, utegnute priti že prihodnji teden pred sodno obravnavo. Prva je umor naročila in v to svrhnajela Mrs. Smith, ki je izvršila dejanski umor. Ako boste priznali svojo krivdo, se bo obravnavala lahko v par dneh začela; ako pa se ne boste priznali krivim, se utegne zavleči do septembra. Državno pravništvo izjavlja, da se bo za obe zahtevala smrtna kazen.

SMRT-BIVŠEGA POSLANCA IN SENATORJA

Springfield, Mass. — V starosti 83 let je preminul v neki tukajšnji bolnici v sredo zjutraj Fred H. Gillett, bivši senator in poslanec. V poslansko zbornico je bil izvoljen v letu 1893 in ostal stalno v njej do 1925; od leta 1919 naprej je bil načelnik v tej zbornici. V 1925 je bil izvoljen zveznim senatorjem. Pokojnik je bil znan kot vzoren politik; ni govoril dosti; toda vse kar je rekel, je imelo jedro.

ŠESTDNEVNI DELOVNI TEDEN V ILLINOISU

Springfield, Ill. — S 1. avgustom je stopil v veljavo zakon, ki ga je sprejelo zadnje zasedanje zakonodaje, po katerem se smejo delavci zaposlovati le po šest dni na teden in mora vsak delavec imeti na teden najmanj 24 ur skupnega nepretrganega počitka. Za kršitev je določena globa od \$25 do \$100 za vsak slučaj.

KRIŽEM SVETA

Kopenhagen, Danska. — Pred prizivnim sodiščem sta bila obsojena pod obdolžbo špijonaže dva moška, Geo. Mink in Nich. Sherman, ki trdita, da sta ameriška državljana. Dobil sta 18 mesecev ječe, na kar bosta deportirana.

Antung, Mandžukuo. — Tukajšnje mesto je v nevarnosti, da ga silovita poplava popolnoma ne uniči. Stalno naraščajoče vodovje reke Yalu je do srede poplavilo čez 15.000 hiš in več kot 100.000 prebivalcev je brez strehe.

London, Anglija. — V obeh angleških zbornicah je bil odobren zakonski predlog, po katerem se dovoljuje provincam v Indiji samovlada. Zveza teh provinc bo imela oblast nad denarjem in carinami. Anglija ima pravico nastopiti le, ako bo ogrožen mir.

Helsingfors, Finska. — Med zračnimi manevri pretekle torko sta v bližini mesta Wiborg kolidirala v zraku dva vojaška aeroplana, pri čemer je bilo ubitih pet častnikov, dva pa sta se rešila s pomočjo padala.

ZBLAZNELEGA MORILCA LINČALI

Louisburg, N.C. — 25 letni črnc Sweatt Ward je pretekle torko hipoma zblaznel in v tem stanju nevarno ranil svojo sestro in nekega farmarja ter s sekuro odsekal glavo nesentorjem. Pokojnik je bil znan kot vzoren politik; ni govoril dosti; toda vse kar je rekel, je imelo jedro.

PRIPRAVE KOMUNISTOV

Ameriški komunisti namenjajo podžgati veliko stavko v pristaniških meseca septembra.

Moskva, Rusija. — Ameriški delegat na tukajšnjem mednarodnem komunističnem kongresu, Sam Darcy iz San Francisco, je pretekle torko pred zbranimi delegati iz vseh dežel sveta, napovedal, da se ameriški komunisti pripravljajo na tako stavko pomorščakov in pristaniških delavcev ob Pacifiški obali, kakršne dežela še ni videla.

Ta stavka, je dejal Darcy, ima izbruhniti v septembru. Tedaj namreč poteče sporazum med delodajalci in pristaniškimi delavci in ob sestavljanju novega sporazuma se delodajalci pripravljajo, da bodo zahtevali izločitev vseh radikalnih voditeljev iz delavskih unij. Ti voditelji pa se ne bodo dali na lepem odpraviti in to bo privedlo do stavke. Da imajo komunisti dovolj moči, da bodo to izvedli, je Darcy pokazal na veliko podobno stavko v lanskem letu in na generalno stavko v San Francisco; obe sta bili delo komunistične stranke je dejal. Pri bodoči stavki upajo ameriški komunisti, da jim bodo solidarno stali na strani tudi pomorščaki in pristaniški delavci drugih držav, in to bo odločil boj proti buržuju.

Govornik je omenil tudi, da njih stranka stalno pridobiva na moči zadnja leta. Enako se opaža tudi nov bojevit duh med ameriškim delavstvom tekom zadnjih pet let; tako je bilo okrog 100 delavcev ubitih v raznih spopadih s policijo. Povdarjal je govornik tudi, da je ravno zdaj, ko grozi imperalistična vojna, potrebno, da stoji delavstvo vseh dežel v ozkih stikih in da preprečuje prevažanje vojaških potrebščin.

Čitate in širite list "Amerikanski Slovenec"!

Iz Jugoslavije.

Med silno nevihto na Dolenjskem, je strela uničila enemu samemu posestniku pet poslopij in mu povzročila veliko škodo. — Huda nesreča na cesti, katere žrtev je postala 79 letna starka. — Smrtna kosa in drugo.

Velik požar v Židnji vasi

Novo mesto, 14. julija. — V soboto popoldne se je že proti večeru pripravljalo k nevihti. Grmelno in treskalo je tako, kakor letos še nismo slišali. Črni oblaki pa so se valili po nebu nad mestom in okolico. Nekoliko pred 7 zvečer so ljudje v mestu zagledali v trško-gorskem pogorju velik požar.

Požarišče je nudilo strašno sliko razdejanja. Mlademu posestniku Francu Riflju, ki ima svoje domovanje visoko v hribu na samotni, ki jo imenujejo Karlovec, kateri je šele pred kratkim prevzel posestvo po svojem pokojnem očetu, je pogorelo dobesedno vse gospodarsko poslopje: hlev, svinjarni, skedenj, senik, kozolec dvojniki z 12 okni, od katerih je bilo deset napolnjenih s pšenico, kozolec enojnik, tudi ves napolnjen z žitom in senom, poleg tega še 16 voz sena z deteljo, več tisoč kilogramov mrve in slame v seniku, en prašič, popolnoma nova mlatinica, poletelj, slamoreznica in več drugega gospodarskega orodja. V dobri uri je ogenj, katerega ni bilo mogoče ustaviti, napravil iz premožnega posestnika skoroda — reveža. Ognja sta bili obvarovani le stanovanjska hiša in kašča, ki sicer stoji prav blizu požarišča, pa sta kriti z opeko, dočim so bila vsa druga poslopja krita s slamo. Ogenj je zanetil strela, ki je udarila v šop slame na svinjarko, katere je zažgala takoj nato še streho tesno poleg stoječega hleva in senika. Strela je po udaru preskočila s svinjakove strehe po strehi hleva in senika, na streho kakih 30 korakov oddaljenega kozolca dvojnika in ga vžgala. Vse drugo pa se je vžgalo vsled vetra.

Smrtna nesreča

Na Ljutomerški cesti v Ptuj se je pred kratkim dogodila nesreča, ki je zahtevala življenje 79 letne občinske reve iz Ptuja, Julijane Kolarič. Ko je šla po cesti je vanjo zavozil neki kolesar in jo podrl na tla, da je nezavestna obležala. Reševalci so jo hitro pobrali in jo odpeljali v bolnico, a v ves trud zdravnikov, da bi ponesrečenko spravili k zavesti, je bil zaman in je starka nekaj ur po nesreči podlegla poškodbam.

Nova tovarna

Iz Celja poročajo, da namestila tovarnar Kurdisz v najkrajšem času zgraditi na Sp. Hudinji veliko poslopje, v katerem bo preselili svojo tekočino tovarno, katere se sedaj nahaja v mestu. Tovarna se bo že letos preselila v novo poslopje.

"Svoboda" razpuščena

Ban dravske banovine dr. Dinko Puc je izdal odločbo, s katero kraljeva banska uprava v Ljubljani razpušča socialistično društvo "Svoboda," ker da je prekršilo obseg svojega delovanja. Dekret o razpustu navaja, da se je to zlasti opazilo o priliki zadnjega izleta "Svobode" v Celju, kjer so iz vrst množice padali razni medklici čisto političnega in ekstremno-marksističnega značaja.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl August Sattner, brat pok. glasbenika p. Hugolina Sattnerja. Bil je 20 let slep in več let na desni strani hrom vsled kapi. Umrl je v starosti 73 let. — V Mali Slevnici pri Vel. Laščah je umrla Marija Hočevar, roj. Gerbec. — Na Jesenicah je umrl Jože Ferčnik, tovarniški delavec, doma s Koroškega.

Odlikovan

Z redom Belega leva četrte stopinje je bil odlikovan banski svetnik Dr. Fran Ogrin, bivši okrajni glavar v Kranju na Gorenjskem. Odlikovanje mu je podelila čehoslovaška vlada in mu ga je izročil češki konzul v Ljubljani.

Golo življenje si rešili

V Pekošah na Štajerskem je zgorela hiša posestnice Marije Furman. Domači, katere je ogenj zatekel sredi noči v globokem spanju, so si komaj še mogli rešiti golo življenje, dočim je vse ostalo postalo žrtev nenasnih plamenov.

Trije jubileji na Barju

Barjani so v nedeljo 7. julija slavili kar tri jubileje obenem in sicer stoletnico naselitve prvih prebivalcev, šestdesetletnico prve šole in štiridesetletnico zgraditve sedanjega šolskega poslopja. Za to slovesnost je trnovski župnik in pisatelj Fr. S. Finžgar imel pri Ptuj je treščilo v pristavo g. Zorčiča iz Ptuja. Plamen se je tudi oprjel gospodarskega in stanovanjskega poslopja in skoraj vse uničil. Posrečilo se je rešiti živino. Pri gašenju je padel pod voz gasilec Ferdo Zalar in se hudo ponesrečil, da bo že letos preselila v novo poslopje.

Žrtev strele

V strašni nočni nevihti ki je divjala zlasti po Štajerskem, je sredi noči nenadoma udarila strela v Cepušovo (Posodnikovo) gospodarsko poslopje pri Sv. Lenartu nad Laškimi. Gasilci, ki so prihiteli ko so zapazili ognjeni sij, niso več mogli pomagati. Zgorelo je vse, kar je bilo v poslopju in poleg še eno tele. — V Rabeljci vasi pri Ptuj je treščilo v pristavo g. Zorčiča iz Ptuja. Plamen se je tudi oprjel gospodarskega in stanovanjskega poslopja in skoraj vse uničil. Posrečilo se je rešiti živino. Pri gašenju je padel pod voz gasilec Ferdo Zalar in se hudo ponesrečil, da bo že letos preselila v novo poslopje.

Spopad med stavkarji in stavkokazi na Morrell Packing Yard v Sioux Falls, S. D., do katerega je nedavno prišlo. Kakor razvidno iz slike, so bili baseball bati glavno orožje, s katerim so se nasprotniki drug drugega merili.

AMERIKANSKI SLOVENEK

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.

Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevo po praznikih.Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.

Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscriptions
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani
na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko pride list. — Za
zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldna. — Na dopise
brez podpisov se ne odziva. — Rokopisov uredništvo ne vrača.Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at
Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Enajsta ura

Kako utegne biti pri Rusih kot Slovanih v bodočnosti, je vrlo negotovo. Bili so nekako samosvoji, ne ravno pod tujim jarmom, še imajo svojo vladno, ampak pravi Rusi nimajo dosti govoriti pri vladi, pač pa je vse v rokah takih, ki v resnici niso Slovani. Do svetovne vojske so bili zapadni Slovani, Poljaki, Čehi, Slovaki, Slovenci in Hrvati popolnoma pod vladno tujcev, in so jih ti le poznali, kadar so jih rabili za svoje namene. Srbija je bila malenkostna država, Bolgarija pa itak nikoli ni dosti štela v slovenskem zboru.

Kako je bilo do vojske, o tem imamo dosti vrlo pogubnih dokazov vsepovsod. Ne gre ravno za število, da je na pr. Maribor štel komaj peščico Slovencev, gre bolj za osnovo v družbi. Slovan je bil večinoma kmet, delavec, kak majhen obrtnik in kak nižji uradnik, to je bilo vse pri celi trumi onih, ki so zavzemali vplivna in najvažnejša mesta. Pravo robstvo je bilo. Vsekako je bila enajsta in zadnja ura, da je konec vojske prinesel vsaj nekaj izprememb. Maribor je pokazal svoje lice, ki je bilo prej vse zakrito, tako bi bil tudi Celovec, ako bi to lice ne bilo ostalo zakrito.

Zadnjič sem videl statistiko o Bratislavi, ki je zdaj prestolnica Slovaške. Prebivalstvo mesta je silno naraslo, od kakih 70 tisoč na 150 tisoč zdaj. To ni vse. L. 1930 so med prebivalstvom našli do 42 odstotkov Slovakov in Čehov, 25 odstotkov Nemcev in 20 odstotkov Mažarov. Družabna struktura bo še vedno neugodna, to se razume, ker Slovaki bodo med delavci, ampak čas bo tudi tu izpremenil. Stavim pa, da pred vojsko Slovaki niti po številu niso ničesar pomenili.

Številno so Slovani vedno še nekaj pomenili, ako se niti ne oziramo na statistiko, ker je bila vedno — famozna. Družabno, pri gospodarstvu, pri vladi niso pomenili dosti. Kako to? Pač politične razmere, tako se sliši in piše. Gotovo so Slovane potisnile te politične razmere v ozadje in na mesto, da niso dosti kaj pomenili. Ampak, kako je prišlo do takih političnih razmer? To bi bila točka za resno premišljevanje, in ta točka je važna tudi še za slovensko bodočnost. Ta še nikakor ni tako zasigurana, da bi morda ne bilo treba prav resnega premisleka tudi za prihodnost. Kako je peščica Mažarov mogla priti do take moči samole nad slovenskimi množicami? Ako je bila politika kriva, zakaj je bila kriva? Bodimo odkriti na pram samim sebe. Pravijo, da je bil Slovan vedno premehek. Morda je res bil. Zakaj? Politika je vedno trd oreh, in te trdobe, trdne in neizprosne odločnosti, ki zahteva žrtve, Slovani niso poznali in niso hoteli prenašati, ako jih je kdo izmed svojih hotel narediti trde in odločne. Proti tujcu so bili Slovani mehki, pač premečki, proti lastnim "vladarjem", ako so jih ti hoteli združiti, pa so bili Slovani z malimi izjemami silno — trdi in naravnost

uporni.

Ali je danes bolje? Morda vsaj nekoliko, ampak še vedno je opaziti, da manjka Slovanom smisla za odločnost in tudi za potrebne žrtve. Ako je kaka vlada, bi bilo treba, da bi vlada vsakemu pustila, da bi delal, kar bi se nje-mu poljubilo, če ne, pa — revoltiramo.

Nemec dviga svojo trdo glavo, Mažar je v strnjeni fronti in sanja naprej o nadvladi, Slovani, Poljaki, Čehoslovaki, Jugoslovani so zdaj sicer pod lastnimi vladami, ampak notranje nikakor niso konsolidirani, ker preprirov za nevažne reči je, da nič kaj.

Bila je enajsta ura, ampak vsa nevarnost še nikakor ni minila. Trdnosti na zunaj, mehkobe na znotraj, tega je Slovanom treba, ako naj ostane pri slovanski bodočnosti, katera je še vedno le bolj v željah, nekako na papirju.

O TEM IN ONEM IZ SOUTH
CHICAGO

So. Chicago, Ill.

Ze nekaj tednov je tega, kar beremo v poročilih iz naših naselbin, da so se cerkveni pevci vendar enkrat ojunčili in priredili svoj piknik. Ob tej priliki bom še omenil, da je med rojaki za ta piknik že precej zanimanja in da stvar ne bo brez vsakega pomena. Lepo je poslušati, ko se jih več oglašajo, češ, da se bodo piknika prav gotovo udeležili in to cerkvene pevce navdušuje in jim daje pogum, da se več tako ne bojijo nedelje 4. avgusta, kot so se je bali pred dobrim mesecem, ko so se na eni izmed pevskih vaj domenili, da poskusijo s piknikom. Če druga društva, tako se je tedaj reklo, delajo piknike, zakaj bi ga cerkveni pevci enkrat ne napravili. — K drugim društvom spadajo samo člani dotičnih društev in tako društvo lahko upa na svoje članstvo, da s piknikom ne propade. Pevci pa, tako bi vsaj moglo biti, in tako menda tudi je, imajo za seboj celo farno, to je člane vseh teh društev, saj jih lahko slišijo vsako nedeljo in praznik, ko na koru prepevajo Bogu v čast, kot je bilo že omenjeno in v veselje ter vzpodbudo vernikov, ki se udeležujejo službe božje. Pa tudi to je res, da so bili pevci še vselej pripravljene pomagati s svojimi pesmi in v sodelovanjem ter so tudi pomagali, že pri raznih društvenih prireditvah in veselnicah v dvorani. Vse to je pevecem bilo pred očmi, ko so se odločili za piknik in sedaj, ko je 4. avgust pred nami, se nič več ne bojijo tega dneva, ampak v upanju na vas farani in na vas člani raznih društev, zaupajo, da jih ne boste pustili same na pikniku. Saj sami lahko veste, ne da bi vam na dolgo razkladal, da kdor hoče peti, se mora znati tudi žrtvovati. Žrtvovati ne toliko za se, kot za vas druge. Koliko večerov pevci pripravijo, zlasti v zimskem času. Ko vi morda doma sedite in se za-

bavate nekateri morda pri kartah, ali s kako drugo zabavo, morajo biti pevci pri vaji in se vežbati ter ponavljati pesem, ki je zlasti s početka silno dolgočasna. Ponavljati ne enkrat, desetkrat in stokrat eno in isto in dostikrat teden za tednom, mesec za mesecem. Treba je piliti in gladiti glasove vedno in vedno iznova, da se vsaj nekaj doseže in še ni vedno tako, kot bi pevci in morda tudi vi, radi imeli. Truda je veliko, a kaj je pravim pevcem za trud in težave? Rade volje, (večkrat morda tudi samo na videz,) prenesejo vse to, samo da se nauče nove pesmi. Ves ta trud je mnogim poplačan že s tem, da pesem enkrat znajo in to je veliko, ker pravi pevec ne misli na drugo plačilo. Saj so nam že v starem kraju dostikrat povedali, da se petje ne da preceniti, se ne da plačati, ne z zlatom, ne z drugo stvarjo, ker petje je na tem svetu kosček nebes, dar božji in darovi se vendar ne prodajajo. Seveda, mora biti petje tudi lepo. Tudi žabe pojo, vendar se njihovo petje veliko razlikuje od slavčevega, ki ga žvrgoli v majski noči, da ti ob slišanju tega petja nehoti zastane korak in poslušaj, kot bi se ti nikamor ne mudilo, kot da si prišel samo zato mimo gozda, da boš poslušal kako slavček poje. — Ker je torej petje dar božji, zato pevci ne morejo pričakovati za to nikakega plačila. Lepo pa bo, da jim damo vsi priznanje za to. Priznanje za trud in žrtvovanje, priznanje za njihovo dobro voljo, ki kljub celodnevnomu delu, (nekateri tudi težko delajo,) radi prihajajo k vaju, kadar so pozvani. Zato je upati, da farani in društveniki naših društev, ne bodo pozabili priti na piknik cerkvenih pevcev v nedeljo 4. avgusta, v Eggers Grove Forest preserve na 114 cesti in Avenue F. Če bo slučajno slabo vreme, se bo piknik, oziroma zabava vršila v cerkv. dvorani, kamor bo prosta vstopnina.

Ze v naprej se vam tudi na-

znanja, da priredi Jugoslav American Citizen Political Club svoj piknik v istem Forest preserve, v nedeljo 11. avgusta. Tudi ta politična organizacija pričakuje, da pridejo na ta piknik vsi člani in njihovi prijatelji, ki jih je veliko izmed našega troimenega naroda.

V nedeljo 18. avgusta pa vsi skupaj, cela fara sv. Jurija, poromamo na vsakoletno romanje v Lemont k Mariji Pomagaj. Menim, da tega ni treba kdovekaj priporočati in na dušo pihati, saj se je south-chikaška župnija še vsako leto, tako sem bral nedavno izjavo č. oo. frančiškana v Amerikanskem Slovencu, še najlepše pokazala. Tudi letos pojdemo tja, da se Mariji zahvalimo za dobroto, ki nam jih je izprosila in jo poprosimo novih za prihodnost ter ji ob enem potožimo skrb in težavo. Saj je Marija naša mati in komu drugemu bomo zaupnejše potožili svoje gorje in povedali svoje veselje, h komu se človek zaupnejše zateče kot ravno k materi? Za prositi imamo veliko, pa naj bo že vsak sam za se, ali pa tudi za skupne zadeve. Vse ji lahko povemo in potožimo in ona nas bo ob svojem času gotovo uslišala. Zato v nedeljo 18. avgusta vsi v Lemont.

Sedaj pa še nekoliko novic, oziroma vesti. — Kakor ste videli, umivanje cerkve prav dobro napreduje in prav lepo je videti, koder je cerkev že umita. Zadnjič sem vprašal Mr. Smrekarja, ki dosedaj to delo umivanja še sam opravlja, kako se je spravljal tako visoko, pa mi je rekel, da je lestevi; in ko sem mu rekel, da je to težko delo, mi je rekel: "pa je tudi lepo, kadar vidim pred seboj čisto steno, ki je, kot bi bila na novo pobarvana." — Kakor se vidi, bodo v kratkem postavili v cerkvi še premakljivi oder, da se bo potrošeno strop umil, nakar bo naša cerkev zopet enkrat po dolgem času, zasijala v vsej svoji lepoti.

Kak mesec bo tega, ko se je zbral nekaj prijateljev in prijateljic v hiši Mr. in Mrs. Joe Konda, kjer so častitali k veselmu godu Mrs. Konda. Ni pričakovala takega obiska, zato je bila vsa veselo preseščena. Da je bilo vse bolj veselo, seveda niso ti prišli brez čemencev in tudi prigrizke je bil. Izročil so Mrs. Konda tudi malo darilo, ki naj jo spominja njenih sosedov in prijateljic. Mrs. Konda se je vsem prav lepo zahvalila za to in je še pripomnila, da kaj takega še ni doživela.

Zadnji teden, večer pred sv. Jakobom, se je zbrala lepa družba v hiši našega organista Mr. J. Smrekarja, ki so mu prišli voščiti za njegov god. Nič ni znal o tem, zato se na to ni pripravil in ko je zasilal na poroču nekaj ropot, še ni vedel kaj bi naj pomenil. Se-

le ko je prišel v hišo, oziroma v "basement," je videl, da gre za res. Prijatelji so zbrali skupaj za sodeček pive in tako smo si na njegovo zdravje vsi željo gasil, ker za kaj drugega je sedaj v poletju prevročje. Da pa nam ni bilo predolgočasno, je bil poklican tudi mali muzikontar, sinček Mr. in Mrs. Vincenc Hvala, ki je igral harmoniko. Tako je bilo ustrezno tudi tem, ki se radi zavrtijo. — Mr. Smrekar se je prav lepo zahvalil vsem, ki so v ta namen darovali, kakor tudi se je zahvalil za mali dar, ki mu je bil poklonjen. — To naj bo za enkrat dovolj. Kaj več se pomenimo na pikniku Cerkevnege pevkega društva Zarja v nedeljo popoldne 4. avgusta.

Novinar

V ZNAK HVALEŽNOSTI

Sheboygan, Wis.

Slovenski pregovor pravi: V boleznih in nesreči spoznaš dobrega in zvestega prijatelja. — Tudi jaz sem to spoznala v moji več tednov trajajoči bolezni. Sicer moje noge se se daj niso popolnoma zdrave, vendar se mi je hvala Bogu obrnilo toliko na bolje, da vsaj rodinim okrog. Dolžnost me torej veže, da se mojim zvestim prijateljicam, (obiskovalkam) prav pristočno in iskreno zahvalim za vse obiske in tolažbo. Koliko časa in potov ste žrtvovali, tega ne bom nikdar pozabila. Dobri Bog naj vam povrne.

V času moje bolezni se je morala tudi naša starejša hčerka podvreči operaciji na slepiču. Kako hudo mi je bilo, ker je nisem mogla v bolnišnici niti obiskati. Vendar mi je bilo v veliko tolažbo, ko so mi povedali, da jo vi, naši dobri znanci in prijateljice pogosto obiskujete.

Moja želja je tudi, da se zahvalim društvu Kraljica Majnika, za bolniško podporo, do katere sem bila opravljena. Ravno tako se tudi naša hčerka zahvaljuje KSKJ za točno izplačano operacijsko podporo. — Torej, najlepša hvala še enkrat vsem skupaj, dragi znanci in prijateljice. Nikdar ne pozabim vaše dobre volje. — Z iskrenimi pozdravi, želeč vam najboljšega zdravja se vam iskreno zahvaljujem.

Mrs. Frances J. Susba.

PO 50 LETIH MED SVOJIMI
ZNANCI IN PRIJATELJI
NA ZAPADU

Piše Martin Kremesec

Chicago, Ill.

(Dalje.)

Ko sem dne 9. julija dospel, kakor sem opisal v San Francisco in sem tam izstopil iz prevažnega parnika, se razgledujem po živi množici, da bi kje opazil našo staro znanko in prijateljico, kakor tudi poznano po vsej Ameriki ugledno go. Baro Kramer. Pa je le nisem nikjer opazil. Mislim sem si sam pri sebi, čudno, da me ne pričakuje.

Ko sem se tako oziral po San Francisco, kakor da bi zdaj zdaj hotel vprašati Sanfranciskane, koliko hočejo za svoj San Francisco in vso njihovo ropotijo z vsemi pritlikinami in pritlikinami, pa stopi k meni šofir od taksi avtomobila, kam želim, ter da me on popelje k morkoli hočem. Dam mu naslov in čez 5 minut sem bil že pri hiši naše ugledne rojakinje, Bare Kramer. Malo sem že mislil, da me je šofir zapeljal v napad del mesta, kajti nahajal sem v najlepšem delu mesta in stala na naveda pa je, da so naši ljudje vedno naseljeni, kje na kakem koncu mesta. "Tu je kraj, mor ste ukazali peljati", je šofir šofir. Pred hišo lep vrt, stopel do vrat. In ko stopim vrt in pozvonim, kdo mislite pride odpret? Nihe drugi, kak Bara sama. Ker pa je Bara z vorna in sem prepričan, da bi kozji rog ugnala vsakega njenega dohtarja, nisem mogel kmalu do besede in je imela ob prvobesedo.

"Zakaj vraga pa nisi dal šofir det, kedaj prideš sem?" se je dovala nad menoj. Pojasne sem, v kolikor sem mogel v šofir, da sem ji pisal iz Colorade. Ona je odgovarjala, da ni prešla nobene vesti od mene. Tono, sem moral napraviti napačen slovar, ali pa se je pismo zgubilo. In glej ga spaka, iz te zagatosti je rešil pismonoša, ki je bil v času, ko sva z Baro argumentirala in se dajala kdo ima "prave" — in prinese karto, ki sem jo poslal iz Puebla. Vzrok, da sem prišel pred karto, bo menda, tem, da sem se jaz vozil bolnišničnim hitrim vlakom, ali pa oboje, in istim in karta je morala sejo pošto, jaz pa sem direktno s posebnim vlakom na Barin dom. Dvoro gače res ne vem, kako bi se pred njim argumentiranje končalo, morda bi me močna in krepla Bara še popokala in natepla, bi s tem močno ranil njeno vani in stavo. Prihod karte pa me torej rešil vseh nadaljnjih netojnosti. Bari se je prikazal obliko zopet prijazen nasmejek in me prijazno pobara, če sem kaj lačen in žejen?

Pridna postrežljivka Bara takoj prinesla nekaj na mizo, kaj ravno vam ne bom pripomnil. To je diplomatska tajna. Potem se dobil okusen zajetek in kmalu sem se čutil pokrenega od dolge vožnje. Potem, saj veste, blizu smo skupaj v starem kraju in imeli si veliko za povedati. Bara nato predlagala da se pogovor o starem kraju in o tem in onem za nekaj časa prekine in se daljuje z drugimi bolj važnimi točkami našega programa. Pa naj, sem dejal in naša energija Bara je predlagala nato, da najprvo popeljemo na zelo nimen takozvani "Cliff House". To vam je visoka in velika na ob morju, ob katero butajo tisoče letja mogočini valovi. Tja ga morja. Po pečinah polovi ja opazite veliko število takovih "seals" — morskih psov, se zvečejo na pečine in se kaj solnčijo. Te morske pse imo tudi v chieaskih zverinjah. (Dalje na 3. str.)

TARZAN NEPREMAGLJIVI

(152)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Kitembo in ostali, ki so bili priča dogodku, so se strinjali s tem, da se naj stvar prikrije, a predno je poteklo pol ure, so vsi v kempi že vedeli, da je bil črni stražnik ustreljen s piščo, katero so pustili v prejšnji kempi. Vsi so bili prepričani, da jih neka zla stvar zasleduje in preganja.

Sedaj se jim pač ni treba toliko bati, ker njih preganjalec, o katerem niso vedeli kdo bi bil, niti od daleč slutiti da je Tarzan, je bil že milje in milje daleč od njih v temni džungli. Vendar jih je vsa stvar silno potrla, da se je to zgodilo baš sedaj, ko so bili na tako sila važnem potu do cilja.

Dan hoda od Zveretove kempe naprej, je okoli malih ognjev sedelo sto krepkih črnih vojščakov. Pri vsakem malem gibu telca se je zamažalo belo perje na njihovih glavah, s katerim so bili okrašeni. Ti vojščaki so bili drug drugemu zvesti in so se že v marsikaterih slučajih res junaško skazali.

Ravno so bili pospravili svojo večerno jed in se začeli zabavati z malo opico, ki se jim je bila približala. Vsi veseli in razigrane volje so bili, kakor je bila tudi mala opica. Ko so najmanj mislili na kako presenečenje, se je z vrha visokega drevesa pod katerim so bili, spustila velika moška postava.

DENARNE
POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kurzu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembi kurza. Vselej so bile naše cene:

Dinarji:		Za izplačila v dolarjih:	
Za \$ 2.75.....	100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75	
Za \$ 5.25.....	200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$10.62	
Za \$ 7.30.....	300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$16.00	
Za \$ 10.00.....	400 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$26.12	
Za \$ 11.75.....	500 Din	Za \$ 40.00 pošljite \$41.25	
Za \$ 23.50.....	1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$51.56	

Liro:
Za \$9.35.....100 lir; za \$44.50.....500 lir in za \$88.20.....1000 lir

Vsa plačila in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

'Deklica z odprtimi očmi'

PIERRE L'ERMITTE

Prevod iz franco-
skega izvirnika

"In ti jih boš videla vsak dan?"
"Toda... Filbert...? Resno: pa menda vendar nisi ljubosumen...?"

"Ne... Nisem ljubosumen... Sovražim ljubosumnost kot najnižje čustvo. Toda kadar človek ljubi, živi... v neprestani bojazni. Zlasti jaz, ki stopim naprej... ki govorim, ki izpovedujem svojo ljubezen na ves glas, a poznam dekle, ki je vse pametnejše... ki vse bolj vlada svojemu srcu... ki vse bolj zna molčati. Poznaš ti, Rolanda, to dekle...?"

Rolanda je gledala v tla, vzela je nekaj krompirjevih listov, naposled pa privzdignila glas:

"Za dekleta... je stvar drugačna!"
"Ko bi vsaj za gotovo vedel...?"
"Vseeno!... Zdi se mi... da bi že... nekoliko... lahko vedel!..."

"Da... 'nekoliko'... to pomeni, da sem... da imam prav toliko izgleda kakor vsak drugi... Ali se ti ne zdi, Rolanda, da je to premalo...?"

Filbert se je bolesto nasmehnil.
Nato je presekala pogovor, ki je postajal bridek:

"Vprašati sem hotel, zakaj potrebuješ danes toliko morskih rakov?"

"Za svatbo Gendronovega sina. Jutri bom družica."

"S kom boš družica?"

"Ti ga ne poznaš... Oh, pa to je brez pomena!"

Tedaj je Filbert prijazno prijel Rolandino roko in je govoril počasi:

"Za svatbo Gendronovega sina... Rolanda... moja mala Rolanda... in kdaj bo najina...?"

Rolanda je napravila kretnjo, s katero se je hotela izogniti odgovoru.

Filbert je ponovil:

"Moja mala Rolanda... kdaj bo pa najina...?"

Prav tisti hip je prišel Pentapon svoji gospodarici na pomoč, kajti potegnilsi voz za seboj, je brezskrbno prekoračil jarek in zašel v tujo posest. Onstran jarka je bila na njivi krasna koruza, nje zelenje mehko kakor rosa. Še osel, ki bi bil "svetnik", bi bil skušnjavi podlegel. Pentapon, ki ni imel prav nič takega častihlepa, se je kar brez premisleka vdal skušnjavi... kar je najenostavnejše sredstvo, da se iznebi skušnjave.

Rolanda je torej utegnila baš o pravem času spraviti žival še na pravo pot, da se ni začelo "mesarsko klanje".

Ko se je vrnila na cesto, je napravila proti Filbertu kretnjo, ki je mnogokaj pomenila... malo ljubezni... malo upanja... malo negotovosti pa tudi.

"Predvsem, si je mislila, ko je pognala s pokom Pentapona v lahen dir... dekle je pač dekle! In kaj bi pa rekla tetka Cecilija, če bi rekla... 'da' kar takoj!... To vendar ni kar tako... 'da'!... To velja za vse življenje!..."

Modre Rolandine oči so med črnimi trepalnicami zasanjale. Zrla je s svojega sedeža na ocean, ki se brezkončen spaja v eno s horizontom ter je ponovila resno sama zase:

... Za vse življenje...? Ah, presneto!

... To je dolgo, vse življenje.

IV. POGLAVJE

Istega dne zvečer.

Pentapon je nezadovoljen... oh, skraj-

no nezadovoljen!

In grozna nevolja se dviga v njegovem ranjenem oslovskem srcu.

Pomislite vendar!...

Najprej: njegova gospodarica je ostala ves dan v Herbaudiere, ker se ladje ne vračajo pred peto uro. — Iz tega sledi prvič, da je moral zobati okomatan na edini ulici v Herbaudiere, na prepihu, privezan k zidu, mesto da bi bil v miru pozobal svoj oves in se najedel zlagoma rezanice, ki mu tekne kakor se spodobi edino le v njegovem lastnem hlevu; za zobanje pa je dobil škaf sena in nekaj starih skorij, trdih ko kamen, ki mu jih je velikodušno podarila gospodarica, vsa zaposlena z drugimi stvarmi.

Še huje pa je, da ga je gnala na povratku po pešeni poti ob morski obali, kjer se udirajo kolesa za petdeset centimetrov, mesto da bi se bila vrnila po lepi, široki in trdni cesti, po kateri sta prišla... Torej nazaj po poti, ki je smrt za osle.

In Rolanda ni imela niti toliko usmiljenja, da bi bila stopila z voza!

Ostala je gori na svoji klopi, otožna in molčečna, medtem ko se je ubogi Pentapon do skrajnosti napenjal, da je vlekel gospodično, njene sanje in njeno ljubezen...

Prav zares... njeno ljubezen!...

Naj le kdo norce brije iz osla, iz njegovega trapastega imena... tudi osel ima oči... Tudi on vidi in razume... zlasti takole reč.

Kadarkoli sta se Rolanda You in Filbert srečala, je vsakokrat plačal račun osel.

Čeprav je bilo v Vieilu rakov dovolj, je bilo treba vendarle iti ponje v Herbaudiere...

Čemu neki...?

Zato pač, ker je upala gospodična srečati Filberta.

Nazaj pa po pešeni poti...

Zakaj neki spet to...?

Zato pač, ker je že večer in ker je zdaj Filbert nemara doma... in ker stoji Filbertov dom baš ob pešeni poti, ki pelje v Blanche.

Ni dvoma, da bo tam spet postaja in da bo velika težava priti v Noirmoutier o pravem času za večerjo...

Pa še kakšna bo večerja, ko je gospodična nocoj slabe volje!

Ubogi Pentapon!

Pa se časih še kdo čudi, zakaj so osli iz otokov tako žalostnega pogleda!...

Vse se je zgodilo natančno tako, kakor si je bil modri Pentapon izračunal... Prerok Pentapon...

Ko je bila varno spravila na voz koš morskih rakov, ki je bil pokrit z morskotravo in se je cedila voda od njega, se je vračala Rolanda po obedu počasi, zelo počasi po slikoviti obrežni poti, ki pelje skozi hrastov gozd la blanchekega samostana.

Zjutraj je bila Rolanda vesela, podjetna in je pela... zvečer pa je legla otožnost na njeno dušo.

Pentapon je počasi trapal in vajeti so mu ležali na hrbtu.

Rolanda ima Filberta prav za prav rada, toda zdaj čuti neznano bojazen pred njim.

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Glas v puščavi

Judje so narod brez prave domovine, pa so le eden najbolj izrazitih narodov. Povsod so, pa nikjer niso doma. Poizkus, vpostaviti njih prvotno domovino v Palestini je in bo ostal poizkus, že radi tam udomačenih Arabcev, katerih nikoli ne bodo spodrinili. Povsod so pač — med drugimi narodi, ne da bi se morda z njimi asimilirali, tako da ostanejo nekako tujci. Zato čutijo tudi bridkost tujine pri nekem vsestranskim nasprotstvom vsaj od časa do časa. Zgodovina vseh večjih narodov kaže tudi zgodovino Judov med njimi.

V Nemčiji je zdaj za Jude najhuje. Pisano jih pa gledajo vsaj neke struje povsod, in je neki antisemitizem na dnevnem redu. Na Francoskem se slišijo glasovi zoper Jude, na Angleškem enako in celo v Mehiki se je pojavila neka struja zoper vpliv Judov. V Rusiji je vsaj za tiste, ki sili jo v javnosti v ospredje, pravi raj. Kako dolgo? V Ameriki tu pa tam malo zašumi, drugače pa Judje tu neovirano — zanjejo in sedijo pri polnih in najboljših loncih.

Splošno pa Judje sami čutijo, da zdaj pa zdaj lahko kaj izbruhne proti njim. Ako pride do — pogromov, se jim delajo krivice. Odpor se mora obrniti zoper — vpliv Judov v javnosti, ki daleč presega me-ro njih števila prav med vsakim narodom. Jud se krčevito poprime vsake struje in vsakega sredstva, da pride do veljave in denarja. Kjer se vzbudi med kakim narodom

smisel za omejevanje kvarljivih vplivov, ki spridujejo narod, se pokaže odpor proti Judom, antisemitizem.

Kaj pa Judje sami? Pritožujejo se nad krivicami antisemitizma, se razume, dobro so organizirani, pritožbe segajo celo med vladne kroge in niso brez uspehov, kaže se odpor tudi na gospodarskem polju in mednarodnem občevaranju, kjer imajo Judje besedo, in ta odpor ni tako od muh, kakor čuti Nemčija. Ampak da bi Judje sami uvideli, da je odpor zoper nje tudi vrlo opravičen radi kvarljivih vplivov pri spridenju narodne morale, o tem je malo slišati. Zadržati sem pa le naletel na tak glas v Chicagu, kjer Jud sam svojim rojakom kliče v spomin ta kvarljiv vpliv, ker "snažijo čevlje Stalinu in izlivajo golide moralne spridenosti med narode."

Morda je to glas vpjočega v puščavi, pa je le tudi glas, ki kaže Judom, kako se lahko obvarujejo pred — pogromi in pred krivicami pretiranega anisemitizma. Krivica se ne sme delati nobenemu narodu, odpor ni ravno krivica, pa bo tudi odpor omiljen, ako spozna Judje sami, da niso na pravem potu.

Časi — Feakov

Feaki so poznani iz Homerja. Bili so to lahkoživci, ki se niso dosti zmenili za skrb življenja. Znano je, da je pesnik W. Goethe označil zlasti Dunajčane kot — Feake ob Dunavi. Jesti, piti, peti, plesati, muzicirati in se veseliti in zabavati, to je bilo v krvi teh dunajskih Feakov, ko so jim drugi polnili žepe in lajšali skrb. Dunaj ni izgubil toliko na prebivalstvu, pač pa na virih. "Davnih dni spomin" pa je vrlo sladak, in tako, se zdi, so se spomnili časov, ko so pili, peli, plesali, in tako je vladal zdaj odredila, da se v Avstiji do srede septembra ne sme prav nič — politizirati. Namen je, da bi se ne ostrašilo s politiko kakih tujcev, pač pa, da bi se tujce privabilo, ako bodo vedeli, da bodo lah-

ko le peli, pili in plesali. Tudi promet je vrlo važen za vsako državo, to je naravno znano, in država mora poskušati ta promet. Morda tudi to sredstvo veselih Feakov kaj izdalo, ako ne bodo Feaki preveč — drli. Prav Leadvilla je zadnjič eden, ima pod palcem, potoval v Evropi, pa je bil vesel, da je mogel povrniti med njegore, ker tudi njega so usmiljeno — drli. Pravi: "Never again."

Baje mislijo Avstrijci posebno na — Amerikane, ker dolar je še vedno v črni dadi se je skrčil. Ako res de kaj Amerikancev bodo do 90 odstotkov — krivono Imeli bodo, o tem ni dvoma, ampak če bodo tudi kaj de je pa drugo vprašanje, znano je, da se Judje na naj sicer hudo šopirijo, — kate so v najmoderni modri, ampak doma za vrati in med štirimi stenami pa blišajo najbolj poceni — flade po pet soldov osmišljaj harja.

Res je menda tudi da parniki v Evropo natrpani letnikov, in nekaj bo že padlo tudi na Feake ob Dunavi, ako morda ti izletniki šli na pot v upanju, da bo presije konec, ker konec je ni, in pri upu velja ona: ma penza, nema muzike.

OBSTRELJEN PO NEPRIVIDNOSTI

Chicago, Ill. — 25 letni Kotulic, 5118 So. Talman, vodja nekega malega orkestra, je pretekli petek zvečer po svoji prijateljici, 22 letno Kosalniak, na vožnjo z avtomobilom. Po kratki vožnji sta kala avto pred hišo 5205 So. mar ave. Po naključju sta avtobila neprimeren prostor. Bil hiše, neki Sobol, je bil par leti od banditov ubit in pripravljen pištolo. Ko je zvil, da je omenjeni avto pred njegovo hišo, je pogorožje, odšel proti avtomoter nameril pištolo proti Kotulcu. Predno pa je mogel steneravavano vprašanje, se mitorožje sprožil in Kotulicavarno ranilo. S pomočjo dekaj odvedel ranjenca k bližnjizdravniku, ki je izjavil, da je na skrajno resna.

Katoliški Slovenci, oglašajo svoje priditve v "Amerikanskem Slovincu"!

DR. J. E. URSICH

ZDRAVNIK IN KIRURGI
2000 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.
Uradne ure: 1—3 popoldne
—8 zvečer izveniš ob sredit
Uradni telefon: Canal 4918
Residenčni telefon: La Grange
PO DNEVI NA RAZPOLAG
CELI DAN V URADU.

POZOR!

Kadar potrebujete premo-ga, bi radi voznika za selitev, ali drug prevoz, tedaj me pokličite drug.

JOHN ŽELEZNIKAR
Auto Truki za splošni prevoz
2045 West 23rd Street, Chicago
Tel. Canal 4534

ROJAKI SLOVENC!

Kadar želite krasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastne rojake.

Postavljam in izdelujem vse nagrobne spomenike v vseh delih države Illinois. Cene zmerno delo jamčeno, postrežba solidna. priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti podpisane za vsa pojasa in grobni spominski kamen, pišite cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKE KAMNOSEKARJE
1013 North Chicago Street
JOLIET, ILL.
Telefon 2-4787

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois

"SLOVENSKA KUCHARICA"

Obsega 728 strani, 34 barvanih tabel, nešteto ilustracij v tekstu, razkošna oprema, vezava v celo platno.

CENA \$5.00

Vsa stara in najnovejša dognanja kuhinjske umetnosti so zbrana v tej monumentalni knjigi. Občudovanja vredna je smiselna porazdelitev snovi. PREGLEDNA IN NEIZČRPNJA JE IZBERA NAVODIL IN RECEPTOV. Gospodinja pa se pouči tudi o važnih osnovnih pojmi kuharstva in gospodinjstva. ZATO JE TO NAJPOPOLNEJŠE DELO TE VRSTE, KAR JIH IMAMO SLOVENC!

Ta knjiga sodi v vsako slovensko hišo!

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.